

Briuselis, 2013 10 23
COM(2013) 721 final

2013/0343 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

**kuria dėl standartinės PVM deklaracijos iš dalies keičiama Direktyva 2006/112/EB dėl
pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos**

{SWD(2013) 426 final}

{SWD(2013) 427 final}

{SWD(2013) 428 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

Pagal PVM sistemą reikalaujama, kad įmonės pildytų periodines PVM deklaracijas, kuriose būtų pateikta PVM sumokėjimui ir kontrolei reikalinga informacija; tai gali būti ypač sudėtinga, kai PVM deklaracijos teikiamos skirtingose valstybėse narėse. Sudėtingumą lemia šie veiksniai: teikiama skirtinga informacija, informacija be suderintų apibrėžčių, nėra gerų bendrų gairių, nustatytos skirtingos teikimo ir taisymo taisyklės bei tvarka ir reikalaujama naudoti nacionalinę kalbą. Visa tai didina įmonių našta, mažina PVM deklaracijų tikslumą, trumpina pateikimo laiką ir riboja tarpvalstybinę prekybą.

Siekdama spręsti šias problemas Komisija siekė sužinoti suinteresuotųjų šalių nuomonę dėl standartinės PVM deklaracijos ir šiuo tikslu vykdė konsultacijas dėl žaliosios knygos dėl PVM ateities¹. Atsižvelgdama į palankius suinteresuotųjų šalių atsakymus Komisija Komunikate dėl PVM ateities² įsipareigojo pateikti pasiūlymą dėl standartinės PVM deklaracijos iki 2013 m. pabaigos.

Šiuo pasiūlymu grindžiamos kitos Komisijos iniciatyvos. Įgyvendinti administracinės naštos mažinimo ES veiksmų programą padeda iki 2014 m. spalio mėn. veikianti aukšto lygio grupė, teikianti Komisijai patarimus dėl su ES teisės aktais susijusio administracinės naštos mažinimo. Joje daugiausiai dėmesio skiriama MVĮ ir labai mažoms įmonėms, taip pat kaip padidinti valstybių narių viešųjų administracijų veiksmingumą ir gebėjimą atsižvelgti į suinteresuotųjų šalių poreikius įgyvendinant ES teisės aktus. Standartinė PVM deklaracija puikiai dera su šiais naštos mažinimo tikslais.

Remdamasi Smulkiojo verslo akte nustatytu principu „visų pirma galvokime apie mažuosius“ Komisija siekia visų pirma mažinti biurokratinės kliūtis MVĮ. Neseniai paskelbtame Komunikate „Pažangus reglamentavimas – atsižvelgti į mažųjų ir vidutinių įmonių poreikius“ pabrėžta, kad, remiantis internetine MVĮ apklausa, PVM direktyva³ įvardyta kaip labiausiai sunkinanti ES teisės sritis. Su PVM deklaracijomis susiję skirtumai įvardyti kaip ypač keliantys kliūčių ES prekybai. Šiuo pasiūlymu, kuris pabrėžtas Komunikate dėl pažangaus reglamentavimo⁴, siekiama sumažinti visų įmonių, visų pirma MVĮ, našta.

Įmonės vis labiau skundžiasi, kad užsiimant verslu ES vis sunkiau laikytis PVM teisės aktų reikalavimų. Tai ypač pasakytina apie elektroninę prekybą ir prekių tiekimą vidaus rinkoje, kai pirkėjas yra privatus asmuo, o tiekėjas turi registruoti, deklaruoti ir sumokėti PVM pirkėjo valstybėje narėje. Šios prievolės gali kelti kliūčių tarpvalstybinei prekybai, o standartinė PVM deklaracija šias kliūtis gali sumažinti. Todėl II bendrosios rinkos⁵ aktu raginama nustatyti standartinę PVM deklaraciją.

Be to, augimui palankus fiskalinis konsolidavimas yra vienas iš penkių 2012 m. metinės augimo apžvalgos prioritetų. Kadangi PVM sudaro apie 21 proc. nacionalinių mokesčių pajamų, o 12 proc. PVM įplaukų nesurenkama, reikalinga veiksmingesnė nuo sukčiavimo apsaugota PVM sistema. Mažinant sukčiavimą ir gerinant reikalavimų laikymąsi itin svarbu, kad valstybės narės laiku keistųsi informacija, todėl šiuo atžvilgiu gali būti naudinga standartinė PVM deklaracija.

¹ COM(2010) 695 galutinis.

² COM(2011) 851 galutinis.

³ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl bendros pridėtinės vertės mokesčio sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

⁴ COM(2013) 122 *final*.

⁵ COM(2012) 573 *final*.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS REZULTATAI IR POVEIKIO VERTINIMAI

Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis

Dėl standartinės PVM deklaracijos vykdyta keletas konsultacijų. Konsultacijos buvo įtrauktos į žaliąją knygą dėl PVM ateities, kurios rezultatai pateikiami šiuo adresu:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2010_11_future_vat_en.htm.

Su įmonėmis ir valstybėmis narėmis konsultuotasi PwC vykdyto tyrimo metu, kuris apėmė 2012 m. spalio mėn. organizuotą „Fiscalis“ seminarą. Su įmonėmis taip pat buvo konsultuotasi PVM ekspertų grupės susitikimuose 2012 m. sausio mėn. ir 2013 m. balandžio mėn. surengtame susitikime su MVĮ suinteresuotosiomis šalimis dėl Smulkiojo verslo akto tolesnio įgyvendinimo, o su valstybėmis narėmis – 2013 m. sausio mėn. surengtame grupės dėl PVM ateities susitikime.

PVM ekspertų grupės susikimo rezultatai:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/expert_group/index_en.htm

Grupės dėl PVM ateities susitikimo rezultatai:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/discussions_member_states/index_en.htm.

Poveikio vertinimas

Kartu su pasiūlymu pateikiamas ir poveikio vertinimas.

Iš visų išsamiai įvertintų galimybių pirmenybė teikiama valstybėms narėms ir įmonėms privalomai standartinei PVM deklaracijai, kurioje pateikiamas standartinės informacijos sąrašas, iš kurio tik nedidelė informacijos dalis reikalinga visais atvejais. Taip daugiausiai sumažinama įmonių našta ir ribojamos valstybių narių išlaidos.

Numatoma, kad pasirinkus variantą, kuriam teikiama pirmenybė, administracinė našta sumažėtų iki 15 mlrd. EUR per metus.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

Pasiūlymas paremtas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 113 straipsniu tiek, kiek derinimas reikalingas, siekiant užtikrinti vidaus rinkos veikimą ir išvengti konkurencijos iškraipymo.

Subsidiarumo principas

Valstybės narės negali deramai pasiekti pasiūlyme numatytų tikslų. PVM deklaracijų teikimo prievolės standartizavimas įmanomas tik ES teisėkūros procesu iš dalies pakeičiant PVM direktyvą, kurioje nustatomos atitinkamos PVM deklaracijų taisyklės.

Pasiūlymo taikymo sritis ribojama tuo, kas gali būti pasiekta ES teisės aktu, todėl pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą.

Proporcingumo principas

Siekiant standartizuoti PVM deklaracijas ir apriboti informaciją, kurią reikalaujama pateikti, tik ta informacija, kuri yra reikalinga PVM kontrolei ir surinkimui, kad būtų sumažinta įmonių našta ir pašalintos kliūtys tinkamam vidaus rinkos veikimui, reikia iš dalies pakeisti PVM direktyvos nuostatas.

Be to, konkurencijos iškraipymų geriau galima išvengti padidinant standartinės deklaracijos valstybėms narėms teikiamas kontrolės galimybes.

Todėl pasiūlymas atitinka proporcingumo principą.

Pasirinkta priemonė

Siūloma priemonė – direktyva. Kadangi iš dalies keičiamas teisės aktas taip pat yra direktyva, joks kitas teisės aktas tam netiktų.

Aiškinamieji dokumentai

Valstybės narės turi pateikti Komisijai nacionalinių nuostatų, kuriomis perkeliama direktyva, tekstą ir aiškinamąjį dokumentą, kuriame būtų paaiškintas šios direktyvos elementų ir nacionalinių perkėlimo dokumentų atitinkamų dalių ryšys. Šis reikalavimas yra pagrįstas ir proporcingas.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Šis pasiūlymas neigiamo poveikio ES biudžetui neturi.

5. IŠSAMUS PASIŪLYMO AIŠKINIMAS

Standartinės PVM deklaracijos sumanymo esmė – sudaryti sąlygas visoms įmonėms kiekvienoje valstybėje narėje teikti standartinę informaciją, pageidautina elektroniniu formatu. Taip PVM deklaraciją vienoje valstybėje narėje teikianti įmonė lengvai gali užpildyti ir pateikti PVM deklaraciją kitoje valstybėje narėje, nes informacija ir jos teikimo būdas yra standartizuoti.

Galimybė naudoti standartinę PVM deklaraciją turėtų būti suteikta visoms įmonėms, nes jeigu ši galimybė būtų apribota tik tam tikrų kategorijų įmonėms, būtų sumažinta jos taikymo sritis, padidintas sudėtingumas, taigi sumažėtų naštos mažinimo pastangų veiksmingumas. Taip pat, siekiant ES lygmeniu sumažinti išlaidas ir sudėtingumą valstybėms narėms, turėtų būti naudojama tik viena PVM deklaracija – standartinė PVM deklaracija.

Šiuo pasiūlymu sprendžiami su standartinės PVM deklaracijos turiniu, teikimu (kada ji turi būti teikiama ir kaip) ir taisymu susiję klausimai. Esminiai su turiniu susiję įmonių naštos mažinimo elementai – informacijos kiekis ir standartinės informacijos naudojimas. Pasiūlyme pateikiamas didžiausias dvidešimt šešių informacijos langelių, kuriuos turi užpildyti įmonės, sąrašas, iš kurių valstybės narės gali pasirinkti atleisti įmones nuo visų, išskyrus penkis, langelių pildymo. Teikiama informacija turėtų būti nuosekli visose valstybėse narėse, tad vienoje valstybėje narėje deklaruojama informacija būtų nustatoma lygiai tokiu pačiu būdu, kaip ir visose kitose valstybėse narėse.

Be to, valstybės narės gali reikalauti papildomos informacijos, reikalingos kontroliuoti ir administruoti PVM konkrečiuose regionuose, teritorijose arba taikant specialią PVM teisės aktuose išimtinai leidžiamą tvarką. Tik šiais tinkamai pagrįstais atvejais valstybės narės gali reikalauti, kad įmonės pateiktų daugiau nei dvidešimt šešiuose standartiniuose langeliuose teiktiną informaciją.

Pasiūlymu numatomas minimalus deklaracijų teikimo standartas. Visoms įmonėms turėtų būti sudarytos sąlygos teikti mėnesines PVM ataskaitas, mokėtiną PVM sumokant iki mėnesio, einančio po PVM deklaracijos teikimo laikotarpio, pabaigos. Be to, valstybės narės gali nustatyti kitų naštos mažinimo priemonių leidžiamos taikyti ilgesnius (iki vieno metų) PVM deklaracijų teikimo laikotarpius ir pratęsti pateikimo ir mokėjimo datą dar vienu mėnesiu.

Taip turėtų būti užtikrinta, kad iš jokios įmonės nebūtų reikalaujama PVM deklaracijos teikti dažniau, taip pat teikti deklaracijas arba sumokėti PVM per trumpesnę laikotarpį.

Pasiūlymu taip pat skatinamas deklaracijų teikimas elektroniniu būdu. Įmonėms turėtų būti suteikta teisė visose valstybėse narėse standartinę PVM deklaraciją teikti elektroniniu būdu, įskaitant elektroninį rinkmenų perdavimą, naudojant saugius elektrinius parašus visoje ES arba kitas technologijas, kuriomis teikiamas toks pat saugumo lygis.

Siekiant užtikrinti, kad tam tikri PVM deklaracijų techniniai aspektai būtų standartizuoti, ko negalima pasiekti direktyva, pasiūlyme numatoma galimybė taikyti komiteto procedūrą. Prireikus ją numatoma taikyti deklaracijos techniniams duomenims, bendroms apibrėžtims ir procedūroms, išsamiam taisyčių atlikimui ir bendriems su deklaracijų teikimu elektroniniu būdu susijusiems aspektams.

178, 185, 211, 271 ir 318 straipsniai

Siekiant išvengti painiavos PVM direktyvoje vartojama sąvoka „PVM deklaracija“ pakeista terminu „standartinė PVM deklaracija“, nes XI antraštinės dalies 5 skyrius buvo padalintas į du skirsnius – „Standartinė PVM deklaracija“ ir „Kitos deklaracijos ir informacija“. Šiuo pakeitimu daromas poveikis 178, 185, 211, 271 ir 318 straipsniams.

357 straipsnio 5 punkte ir 358 straipsnio 4 punkte pateikiama PVM deklaracijos apibrėžtis nuo 2015 m. sausio 1 d. bus konkrečiai susijusi su specialiomis schemomis neįsisteigusiems apmokestinamiems asmenims, teikiantiems telekomunikacijų, transliavimo ir elektronines paslaugas neapmokestinamiems asmenims, ir gali likti nepakeista.

206 ir 252 straipsniai

Esamu 206 straipsniu sudaromos sąlygos valstybėms narėms nustatyti kitą sumokėjimo datą, nei tada, kai teikiama PVM deklaraciją, ir reikalauti tarpinių mokėjimų. Nuostata, kuria būtų sudarytos sąlygos nustatyti skirtingas sumokėjimo datas, iš dalies sumažintų siūlomos standartinės PVM deklaracijos naudą. Todėl bendroji taisyklė, kad PVM sumokamas pateikiant standartinę PVM deklaraciją, 206 straipsnyje išlaikoma, tačiau pašalinama galimybė valstybėms narėms pasirinkti bet kurią kitą mokėjimo datą.

Pagal 252 straipsnį standartinė PVM deklaracija pateikiama iki mėnesio, einančio po standartinės PVM deklaracijos pateikimo laikotarpio, pabaigos. Siekiant išvengti, kad kai kuriais atvejais mokėjimo terminas įmonėms būtų sutrumpintas, valstybėms narėms leidžiama pratęsti standartinės PVM deklaracijos pateikimo terminą dar vienu mėnesiu. Taigi, PVM deklaracijos pateikimo ir sumokėjimo terminas yra ne trumpesnis kaip vienas mėnuo ir ne ilgesnis kaip du mėnesiai nuo PVM deklaracijų pateikimo laikotarpio pabaigos.

252 straipsnyje nustatytas vieno mėnesio standartinės PVM deklaracijos pateikimo laikotarpis. Vis dėlto, siekiant išvengti, kad įmonės turėtų dažniau teikti standartinės PVM deklaracijas, nei tai turi daryti dabar, valstybės narės gali leisti įmonėms pateikti standartinės PVM deklaracijas už laikotarpį iki vieno metų.

Remiantis bendra Sąjungos politika dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinio dydžio įmonių apibrėžties⁶, labai mažos įmonės, kurių metinė apyvarta yra mažesnė nei 2 000 000 EUR, gali teikti PVM deklaracijas kas ketvirtį, išskyrus atvejus, kai kyla rizika PVM kontrolei ir surinkimui.

⁶ 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinio dydžio įmonių apibrėžties (OL L 124, 2003 05 20, p. 36).

250 straipsnis

Visose standartinėse PVM deklaracijose turi būti pateikta penkių rūšių informacija, t. y. informacija apie pardavimo ir pirkimo mokestį, susiję grynieji duomenys ir grynoji mokėtina suma arba grynoji grąžintina suma. Šiuo metu visos valstybės narės reikalauja pateikti šią informaciją ir tai yra reglamentuojama 250 straipsnio 1 dalimi.

Siekiant užtikrinti norimą standartizacijos lygį reikalingos bendros PVM deklaracijų taisymo taisyklės. Tačiau valstybėms narėms turėtų būti leidžiama nustatyti savo taisymo laikotarpį, nes šie laikotarpiai yra glaudžiai susiję su nacionalinėmis audito procedūromis. Todėl antrojoje dalyje nustatomas principas, pagal kurį apmokestinamiesiems asmenims leidžiama taisyti PVM deklaracijas per valstybių narių nustatytą laikotarpį. Bendra Bendrijos viduje tiekiamų prekių ir Bendrijos viduje įsigyjamų prekių vertė gali būti nustatyta iš ES pardavimo sąrašų, todėl ji neturėtų būti įtraukta į standartinę PVM deklaraciją. Vis dėlto reikia nustatyti pereinamąjį laikotarpį, per kurį reikia pritaikyti nacionalines statistikos sistemas, kurios, kiek tai susiję su prekybos prekėmis Bendrijos viduje statistinių duomenų rinkimu⁷, didele dalimi remiasi PVM deklaracijose pateikiama informacija.

251 straipsnis

Be privalomos informacijos valstybės narės gali reikalauti standartinėje PVM deklaracijoje pateikti kitos informacijos rizikos analizės arba kontrolės tikslu. Siekiant sumažinti įmonėms tenkančią naštą ir neįtraukti informacijos, reikalingos statistikos rinkimo, o ne PVM tikslu, reikalavimai dėl papildomos informacijos turėtų būti standartizuoti ir minimalūs.

Dalis papildomos informacijos yra konkrečiai susijusi su tam tikrais PVM direktyvoje numatytais sandoriais ir ji yra standartinė. Pagal 251 straipsnio 1 dalį leidžiama reikalauti pateikti aštuonių rūšių papildomą standartinę informaciją apie pardavimus ir mokėtiną PVM. Pagal 251 straipsnio 2 dalį leidžiama reikalauti pateikti trylikos rūšių standartinę informaciją, susijusią su pirkimais ir atskaitomu PVM.

Vis dėlto kai valstybės narės tam tikruose regionuose arba teritorijose taiko specialias taisykles arba tam tikriems apmokestinamiesiems asmenims arba sandoriams taiko specialias schemas, reikia pateikti kitą papildomą informaciją. Tai nustatyta 251 straipsnio 3 dalyje. Dėl jos specialaus pobūdžio 251 straipsnio 3 dalyje nurodytos papildomos informacijos turinys bus standartizuotas taikant komiteto procedūrą.

Siekiant užtikrinti skaidrumą ir palengvinti valstybėms narėms laikytis reikalavimų, kai valstybės narės reikalauja pateikti papildomos informacijos, apie tai jos turi pranešti atitinkamam komitetui.

Naujas 252a straipsnis

Turėtų būti dar labiau skatinama deklaracijas teikti elektroniniu būdu, ir nors valstybės narės turi leisti ir gali reikalauti deklaracijas teikti elektroninėmis priemonėmis, tą daryti turėtų būti dar labiau skatinama sudarant sąlygas perduoti bylas, kaip yra sumuojančių ataskaitų atveju, ir nustatyti bendrus saugius perdavimo metodus, be kita ko naudojant saugius elektroninius parašus. Šiame straipsnyje vartojamos apibrėžtys atitinka Direktyvos 1999/93/EB⁸ dėl elektroninių parašų apibrėžtis. Vis dėlto šias apibrėžtis gali reikėti pritaikyti atsižvelgiant į

⁷ 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 638/2004 dėl prekybos prekėmis tarp valstybių narių Bendrijos statistinių duomenų, panaikinant Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3330/91 (OL L 102, 2004 4 7, p. 1).

⁸ 1999 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/93/EB dėl Bendrijos elektroninių parašų reguliavimo sistemos (OL L 13, 2000 1 19, p. 12).

priimtą Europos Parlamento ir Tarybos reglamento pasiūlymą dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje⁹.

Šiuo straipsniu dar labiau standartizuojamos esamo 250 straipsnio 2 dalies nuostatos.

253 straipsnis

Šis straipsnis išbraukiamas, nes tai yra speciali tik Švedijai taikoma priemonė, kuri neatitiktų standartine PVM deklaracija siekiamų tikslų.

254 straipsnis

Šio straipsnio turinys perkeliamas į naujo 2 skirsnio „Kitos deklaracijos ir informacija“ naują 275a straipsnį. Taip daroma dėl to, kad pagal dabartinį 254 straipsnį iš naujų transporto priemonių pardavėjo reikalaujama specifinė informacija neturėtų būti įtraukta į standartinę PVM deklaraciją, tačiau pateikti informaciją vis tiek reikia.

255 straipsnis

Šis straipsnis pakeičia 255, 256 ir 257 straipsnius ir juos sujungia į vieną straipsnį. Jų turinys išlieka tas pats.

256 ir 257 straipsniai

Šių straipsnių turinys perkeliamas į 255 straipsnį.

258 ir 259 straipsniai

258 straipsnis dėl informacijos apie naujų transporto priemonių ir produktų, kuriems taikomas akcizo mokestis, įsigijimą Bendrijos viduje teikimo, ir 259 straipsnis dėl informacijos, reikalingos siekiant patikrinti, ar teisingai taikomos taisyklės, susijusios su naujų transporto priemonių įsigijimu, vis dar yra reikalingi, tačiau iš dalies pakeičiami atsižvelgti į tai, kad ši informacija gali būti reikalinga kitose deklaracijose.

260 straipsnis

Informacija apie prekių importą dabar įtraukta į 251 straipsnio 1 dalies g punktą ir 251 straipsnio 2 dalies g punktą, todėl šis straipsnis turėtų būti išbrauktas.

261 straipsnis

Valstybės narės daugiau negali reikalauti, kad apmokestinamieji asmenys pateiktų metinės PVM deklaracijos santrauką, kurioje nurodytų visus praėjusiais metais periodinėse PVM deklaracijose deklaruotus sandorius ir kurioje būtų pateikta visa informacija, reikalinga bet kokiam tikslinimui atlikti. Pakeitimai į standartinę PVM deklaraciją įtraukti 251 straipsnio 2 dalies h punktu, todėl 261 straipsnis turėtų būti išbrauktas.

Nauji 255a ir 255b straipsniai

Kaip ir PVM deklaracijų specialių neįsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims, tiekiantiems telekomunikacijų, transliavimo ir elektronines paslaugas neapmokestinamiesiems asmenims, taikomų schemų atveju, PVM direktyvoje turėtų būti nustatyti informacijos reikalavimai, o Komisijos įgyvendinimo reglamente turėtų būti pateikti techninio pobūdžio informacija. Ši procedūra atkartojama šiais straipsniais nustatant, kad dėl 250 ir 251 straipsniuose nurodytos techninio pobūdžio informacijos, bendrų apibrėžčių ir informacijos pateikimo tvarkos, bendros taisyčių atlikimo tvarkos ir bendrų elektroninių metodų, išskyrus saugių elektroninių parašų naudojimą, gali būti sutarta Komisijos įgyvendinimo reglamentu naudojant komiteto procedūrą.

⁹ COM(2012) 0238 *final* – 2012/0146 (COD).

Naujas 257a straipsnis

254 straipsnis perkeliamas į naują 2 skirsnį „Kitos deklaracijos ir informacija“, nes informacija apie naujų transporto priemonių pardavimą į standartinę PVM deklaraciją neįtraukiama.

272 straipsnis

Siekiant užtikrinti nuoseklų standartinės PVM deklaracijos naudojimą valstybėms narėms turėtų būti leidžiama nuo reikalavimo teikti PVM deklaracijas apmokestinamuosius asmenis atleisti tik tam tikrais ribotais atvejais. Šie atvejai: kai apmokestinamajam asmeniui nereikia mokėti PVM už jo Bendrijos viduje įsigytas prekes, kai jam taikomas mažųjų įmonių atleidimas nuo PVM arba ūkininkams skirta bendra vienodo tarifo schema.

273 straipsnis

Siekiant užtikrinti, kad standartinė PVM deklaracija iš tiesų būtų standartizuota, valstybės narės negali įmonėms nustatyti papildomų prievolių, susijusių su standartinėmis PVM deklaracijomis, nei minėtosios, todėl galimybė taip daryti pagal 273 straipsnį standartinių PVM deklaracijų atveju panaikinama.

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

kuria dėl standartinės PVM deklaracijos iš dalies keičiama Direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimto teisės akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę¹⁰,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹¹,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) Tarybos direktyva 2006/112/EB¹² reikalaujama, kad apmokestinamieji asmenys pateiktų PVM deklaracijas, tačiau valstybėms narėms suteikiama lankstumo nustatyti, kokią informaciją reikia pateikti. Tai lemia skirtingų taisyklių ir tvarkos, reglamentuojančių PVM deklaracijų teikimą Sąjungoje, atsiradimą, taip didinamas sudėtingumas įmonėms ir PVM prievolėmis sukuriama kliūčių Sąjungos prekybai;
- (2) siekiant sumažinti įmonių naštą ir pagerinti vidaus rinkos veikimą reikėtų nustatyti standartinę PVM deklaraciją visoms veiklą Sąjungoje vykdančioms įmonėms. Standartinių deklaracijų naudojimas turėtų padėti valstybėms narėms kontroliuoti PVM deklaracijas;
- (3) administracinę naštą reikia sumažinti iki minimumo. Todėl standartinėje PVM deklaracijoje reikalaujama informacija turėtų būti apribota tik privalomos pateikti informacijos rūšimis. Be to, valstybėms narėms turėtų būti neleidžiama standartinėje PVM deklaracijoje ir kitose deklaracijose reikalauti kitos informacijos, nei nustatytos direktyvos XI antraštinės dalies 5 skyriuje;
- (4) valstybėms narėms turėtų būti leidžiama reikalauti papildomos informacijos iš apmokestinamųjų asmenų ir šiuo tikslu tikslinga nustatyti standartinę papildomos informacijos, kurios galima reikalauti, sąrašą. Tai naudinga rizikos analizės ir kontrolės tikslu. Siekiant užtikrinti skaidrumą ir standartizavimą tokią papildomą informaciją teikti reikalaujančios valstybės narės apie tai turėtų pranešti Administracinio bendradarbiavimo nuolatiniam komitetui;
- (5) siekiant sudaryti sąlygas valstybėms narėms savo statistikos sistemas pritaikyti statistinės informacijos apie prekių Sąjungoje tiekimą ir įsigijimą rinkimui,

¹⁰ OL C , , p. .

¹¹ OL C , , p. .

¹² 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl bendros pridėtinės vertės mokesčio sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

informacija apie bendrą Sąjungoje tiekiamų prekių ir Sąjungoje įsigyjamų prekių vertę turėtų būti dalis privalomos informacijos, nustatytos standartinėje PVM deklaracijoje iki 2019 m. gruodžio 31 d.;

- (6) mokestinis laikotarpis turėtų būti vienas mėnuo visoms įmonėms, išskyrus labai mažas įmones, kurios standartinės PVM deklaracijas turėtų teikti kas ketvirtį. Vis dėlto, siekiant sumažinti administracinę naštą, šį laikotarpį valstybės narės turėtų galėti pratęsti iki vieno metų;
- (7) turėtų būti nustatyta, kad bendras trumpiausias terminas standartinei PVM deklaracijai pateikti – mėnesio, einančio po mokestinio laikotarpio, pabaiga, tačiau valstybėms narėms suteikiama lankstumo galimybę pratęsti šį laikotarpį dar vienu mėnesiu, siekiant išvengti įmonių naštos padidėjimo;
- (8) siekiant sumažinti administracinę naštą sumokėjimo terminai turėtų būti suderinti, o grynoji PVM suma turėtų būti sumokėta iki standartinės PVM deklaracijos teikimo arba bet kuriuo atveju iki termino, iki kurio standartinė PVM deklaracija turi būti pateikta, pabaigos;
- (9) siekiant skatinti elektroninių deklaracijų naudojimą turėtų būti leidžiama standartinės PVM deklaracijas teikti elektroninėmis priemonėmis;
- (10) atsižvelgiant į tai, kad standartinė PVM deklaracija apima visą informaciją, reikalingą bet kokiems tikslinimams atlikti, tikslinga panaikinti specialius prekių importui ir metinėms apibendrinančioms PVM deklaracijoms taikomus reikalavimus;
- (11) standartinę PVM deklaraciją turėtų naudoti visos įmonės, tiekiančios tam tikras panašias prekes, todėl galimybė valstybėms narėms atleisti tam tikras įmones nuo prievolės teikti standartinę PVM deklaraciją turėtų būti apribota, kad reikalavimas teikti tokias deklaracijas būtų nuosekliai taikomas visoje Sąjungoje;
- (12) informacija apie naujas transporto priemones ir produktus, kuriems taikomas akcizo mokestis, savo pobūdžiu yra specifinė ir ribotos apimties. Netikslinga standartinėje PVM deklaracijoje nustatyti tokios informacijos standartą. Siekiant sumažinti didžiosios dalies įmonių naštą geriau tokią informaciją rinkti kitomis deklaracijomis;
- (13) Siekiant užtikrinti vienodas Direktyvos 2006/112/EB įgyvendinimo sąlygas Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su techninio pobūdžio informacijos, įskaitant bendrą elektroninį perdavimo pranešimą, bendras apibrėžtis ir informacijos pateikimo tvarką, bendrą taisyčių atlikimo tvarką ir bendrus elektroninius metodus, kuriais užtikrinamas pakankamas standartinės PVM deklaracijos teikimo saugumo lygis, teikimu. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi pagal 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai¹³;
- (14) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų¹⁴ valstybės narės pagrįstais atvejais įsipareigojo prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Teisės aktų leidėjas mano, kad šios direktyvos atveju tokių dokumentų pateikimas yra pagrįstas;
- (15) todėl Direktyva 2006/112/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

¹³ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

¹⁴ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:

(1) 178 straipsnio c punktas pakeičiamas taip:

„c) atskaitos tikslais pagal 168 straipsnio c punktą už prekių įsigijimą Bendrijos viduje jis privalo į 250 straipsnyje numatytą standartinę PVM deklaraciją įtraukti už jo Bendrijos viduje įsigytas prekes mokėtiną PVM sumą, ir privalo turėti pagal XI antraštinės dalies 3 skyriaus 3, 4 ir 5 skirsnius išrašytą sąskaitą faktūrą;“

(2) 185 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Visų pirma atskaita tikslinama, kai pateikus standartinę PVM deklaraciją pasikeičia veiksniai, kuriais remiantis buvo apskaičiuota atskaitytina PVM suma, pavyzdžiui, nutraukiami pirkimo sandoriai ar suteikiamos kainų nuolaidos.“

(3) 206 straipsnis pakeičiamas taip:

„206 straipsnis

Bet kuris apmokestinamasis asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, privalo sumokėti grynąją PVM sumą, teikdamas 250 straipsnyje numatytą standartinę PVM deklaraciją, arba bet kuriuo atveju iki termino, iki kurio standartinė PVM deklaracija turi būti pateikta, pabaigos.“

(4) 211 straipsnio 2 pastraipa pakeičiama taip:

„Visų pirma valstybės narės gali numatyti, kad apmokestinamiesiems asmenims ar tam tikrų kategorijų apmokestinamiesiems asmenims arba asmenims, kuriems tenka prievolė sumokėti PVM, ar tam tikroms kategorijoms priklausantiems tokiems asmenims, importuojant prekes mokėtinas PVM neturi būti mokamas importo momentu, jei jis, kaip toks, nurodomas standartinėje PVM deklaracijoje, kuri turi būti pateikta pagal 250 straipsnį.“

(5) Prieš 250 straipsnį įterpiamas šis skirsnio pavadinimas:

„1 skirsnis

Standartinė PVM deklaracija“

(6) 250, 251 ir 252 straipsniai pakeičiami taip:

„250 straipsnis [250 straipsnio 1 dalis]

1. Kiekvienas apmokestinamasis asmuo pateikia standartinę PVM deklaraciją, kurioje pateikiamas PVM mokėtojo kodas arba mokesčių mokėtojo registracijos kodas bei susijęs mokestinis laikotarpis, nurodydamas:

a) mokėtino mokesčio dydį;

b) mokesčio su atlikta atskaita dydį;

c) grynąją mokėtiną PVM sumą arba grąžintiną sumą;

d) sandorių, dėl kurių atsirado prievolė mokėti PVM, bendrą vertę be PVM, įskaitant bet kokių neapmokestinamų sandorių vertę;

e) sandorių, kuriems pritaikyta atskaita, bendrą vertę be PVM;

- f) bendrą mokestiniais laikotarpiais iki 2019 m. gruodžio 31 d. 138 straipsnyje nurodytų tiekiamų prekių vertę;
 - g) prekių įsigijimo Bendrijos viduje arba tokiu įsigijimu laikomų sandorių mokestiniais laikotarpiais iki 2019 m. gruodžio 31 d. bendrą vertę be PVM.
2. Valstybės narės leidžia atlikti standartinės PVM deklaracijos taisymsus ir nustato laikotarpį, per kurį tokie taisymsai gali būti atlikti.

251 straipsnis [251 straipsnis]

1. Sandorių, už kuriuos mokestiniu laikotarpiu atsirado prievolė sumokėti PVM, atveju valstybės narės gali, be 250 straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos, reikalauti standartinėje PVM deklaracijoje už atitinkamą mokestinį laikotarpį pateikti kuriame nors (arba visuose) iš toliau nurodytų punktų nurodytą informaciją:

- a) mokestį pagal kiekvieną tarifą už tiekiamas prekes ir teikiamas paslaugas ir jų bendrą vertę be PVM;
- b) 138 straipsnyje nurodyto prekių tiekimo bendrą vertę mokestiniais laikotarpiais po 2019 m. gruodžio 31 d.;
- c) kitų nei nuo PVM atleistos paslaugos valstybėje narėje, kurioje sandoris yra apmokestinamas, teikiamų paslaugų, už kurias gavėjas turi sumokėti mokestį pagal 196 straipsnį, bendrą vertę be PVM;
- d) tiekiamų prekių arba teikiamų paslaugų, kurioms netaikoma c punktas, už kurias gavėjas turi sumokėti mokestį, bendrą vertę be PVM;
- e) 146 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytų tiekiamų prekių bendrą vertę;
- f) bet kokių kitų nuo mokesčių atleistų sandorių, kuriems netaikomi b–e punktai, bendrą vertę;
- g) mokestį už:
 - i) Bendrijos viduje įsigytas prekes arba pagal 21 ar 22 straipsnius tokiu įsigijimu laikomus sandorius,
 - ii) gautas prekes arba paslaugas, kurių gavėjas turi sumokėti PVM;
 - iii) importuotas prekes, kai valstybė narė naudojasi 211 straipsnio antroje pastraipoje numatyta galimybe.

2. Sandorių, už kuriuos mokestiniu laikotarpiu atlikta PVM atskaita, atveju valstybės narės gali, be 250 straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos, reikalauti standartinėje PVM deklaracijoje už atitinkamą mokestinį laikotarpį pateikti kuriame nors (arba visuose) iš toliau nurodytų punktų nurodytą informaciją:

- a) mokestį už tiekiamas prekes ir gautas paslaugas, išskyrus tas, kurios nurodytos b–g punktuose, ir jų bendrą vertę be PVM;
- b) prekių įsigijimo Bendrijos viduje arba tokiu įsigijimu laikomų sandorių mokestiniais laikotarpiais po 2019 m. gruodžio 31 d. bendrą vertę be PVM;
- c) mokestį už Bendrijos viduje įsigijimas prekes arba tokiu įsigijimu laikomus sandorius;

- d) mokesčių už tiekiamas prekes arba gautas paslaugas, už kurias gavėjas turi sumokėti mokesčių pagal 199 arba 199a straipsnius arba pagal 199b arba 395 straipsnius leidžiamą nacionalinę priemonę, ir jų bendrą vertę be PVM;
- e) mokesčių už kitas nei nuo PVM atleistas paslaugas valstybėje narėje, kurioje sandoris yra apmokestinamas, gautas paslaugas, už kurias gavėjas turi sumokėti mokesčių pagal 196 straipsnį, ir jų bendrą vertę be PVM;
- f) mokesčių už tiekiamas prekes arba teikiamas paslaugas, kurioms netaikomi c ir d punktai, už kurias gavėjas turi sumokėti mokesčių, ir jų bendrą vertę be PVM;
- g) mokesčių už prekių importą ir jo bendrą vertę be PVM;
- h) bet kokią 184 straipsniu reglamentuojamą atskaitos tikslinimą.

3. Konkrečiame regione arba teritorijoje, kuriems taikomos specialios taisyklės arba kuriems taikoma speciali nuo įprastinės PVM tvarkos nukrypstanti schema, atliktų sandorių arba šiam regionui arba teritorijai skirtų sandorių, už kuriuos mokesčiniu laikotarpiu atsirado prievolė apskaičiuoti PVM, atveju, be 250 straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos valstybės narės gali reikalauti standartinėje PVM deklaracijoje už atitinkamą mokesčinių laikotarpi pateikti viename (arba abiejuose) iš pateiktų punktų nurodytą informaciją:

- a) informaciją, reikalingą apskaičiuoti mokėtino mokesčio dydį;
- b) informaciją, reikalingą apskaičiuoti atskaitytiną PVM.

4. Valstybės narės informuoja Tarybos reglamento (ES) Nr. 904/2010¹⁵ 58 straipsniu įsteigtą komitetą apie nacionalinės teisės priemones, patvirtintas pagal šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalis.

252 straipsnis [252 straipsnis]

1. Standartinė PVM deklaracija pateikiama iki valstybių narių nustatomo termino. Šis terminas negali būti trumpesnis nei vienas mėnuo ir ilgesnis nei du mėnesiai nuo kiekvieno mokesčinio laikotarpio pabaigos.

2. Nustatomas vieno kalendorinio mėnesio mokesčinis laikotarpis.

Tačiau valstybės narės leidžia taikyti trijų kalendorinių mėnesių mokesčinių laikotarpi apmokestinamiesiems asmenims, kurių metinė apyvarta neviršija 2 000 000 EUR arba lygiavertės sumos nacionaline valiuta, apskaičiuotos pagal 288 straipsnį, išskyrus atvejus, kai vieno mėnesio laikotarpis reikalingas siekiant konkrečiais atvejais išvengti mokesčių slėpimo arba mokesčinio sukčiavimo.

Valstybės narės gali leisti nustatyti ir kitokius mokesčinius laikotarpius, jei jie nėra ilgesni nei vieni metai“.

(7) Įterpiamas šis 252a straipsnis:

„252a straipsnis [250 straipsnio 2 dalis ir naujos nuostatos]

Valstybės narės leidžia ir gali reikalauti, kad standartinė PVM deklaracija būtų teikiama elektroninėmis priemonėmis. Jos apima elektroninio rinkmenų perdavimo priemonių naudojimo galimybę.

¹⁵ 2010 m. spalio 7 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 904/2010 dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje (OL L 268, 2010 10 12, p. 1).

Elektroninėmis priemonėmis pateiktas standartinės PVM deklaracijos valstybės narės priima, kai jų kilmės autentiškumas ir turinio vientisumas užtikrinami naudojant saugų elektroninį parašą, kaip apibrėžta 1999 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 1999/93/EB¹⁶ 2 straipsnio 2 dalyje, paremtą kvalifikuotu sertifikatu ir sukurtą saugia parašo formavimo įranga, kaip apibrėžta Direktyvos 1999/93/EB 2 straipsnio 6 ir 10 punktuose, arba kitais metodais, kuriais užtikrinamas toks pat saugumo lygis“.

(8) 253 ir 254 straipsniai išbraukiami.

(9) 255 straipsnis pakeičiamas taip:

„255 straipsnis [255, 256, 257 straipsniai]

Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad šie asmenys įvykdytų šiame skirsnyje nurodytas prievoles, susijusias su standartinės PVM deklaracijos teikimu:

- a) investicinį auksą įsigyjantis asmuo kaip asmuo, kuriam pagal 198 straipsnio 1 dalį tenka sumokėti PVM, arba aukso žaliavą, pusfabrikačius arba 344 straipsnio 1 dalyje apibrėžtą investicinį auksą įsigyjantis asmuo, jeigu valstybės narės naudojasi 198 straipsnio 2 dalyje numatyta galimybe nustatyti jį kaip asmenį, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM;
- b) asmenys, kuriems pagal 194–197 straipsnius ir 204 straipsnį tenka prievolė sumokėti PVM vietoj apmokestinamojo asmens, kuris nėra įsisteigęs jų teritorijoje;
- c) neapmokestinamieji juridiniai asmenys, kuriems tenka prievolė sumokėti PVM, mokėtiną už prekių įsigijimus Bendrijos viduje pagal 2 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktį“.

(10) Įterpiami šie 255a ir 255b straipsniai:

„255a straipsnis [naujas]

Toliau išvardyti dalykai nustatomi 255b straipsnyje nustatyta tvarka:

- a) techninio pobūdžio informacija, įskaitant bendrą elektroninį pranešimą, 250 ir 251 straipsniuose nurodytai informacijai perduoti;
- b) 250 ir 251 straipsniuose nurodytai informacijai pateikti reikalingos bendros apibrėžtys ir tvarka;
- c) bendra tvarka, pagal kurią galima atlikti standartinės PVM deklaracijos taisymus;
- d) bendrus elektroninius metodus, kuriais užtikrinamas pakankamas saugumo lygis teikiant standartinę PVM deklaraciją.

„255b straipsnis [naujas]

1. Komisijai padeda Tarybos reglamento (ES) Nr. 904/2010(*) 58 straipsniu įsteigtas komitetas. Šis komitetas – tai komitetas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011(**).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

(*) OL L 268, 2010 10 12, p. 1.

¹⁶ 1999 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/93/EB dėl Bendrijos elektroninių parašų reguliavimo sistemos (OL L 13, 2000 1 19, p. 12).

(**) OL L 55, 2011 2 28, p. 13.“

11) 256 ir 257 straipsniai išbraukiami.

12) Po 255b straipsnio įterpiama ši skirsnio antraštė:

„2 skirsnis

Kitos deklaracijos ir informacija“

(13) Įterpiamas šis 257a straipsnis:

„257a straipsnis [254 straipsnis]

Kai naujas transporto priemonės 138 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytomis sąlygomis tiekia PVM mokėtoju įregistruotas apmokestinamasis asmuo PVM mokėtoju neįregistruotam prekes įsigyjantį asmeniui arba 9 straipsnio 2 dalyje apibrėžtas apmokestinamasis asmuo, valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad pardavėjas perduotų visą informaciją, reikalingą taikant PVM ir mokesčių institucijoms tikrinant, kaip taikomas PVM.

(14) 258 ir 259 straipsniai pakeičiami taip:

„258 straipsnis

Valstybės narės nustato išsamias taisykles, kaip pateikti deklaracijas už naujų transporto priemonių įsigijimą Bendrijos viduje, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktyje, ir už akcizais apmokestinamų produktų įsigijimą Bendrijos viduje, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalies b punkto iii papunktyje.

259 straipsnis

Valstybės narės gali reikalauti, kad asmenys, įsigyjantys naujas transporto priemonės Bendrijos viduje, kaip nurodyta 2 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktyje, su deklaracija pateiktų visą informaciją, reikalingą taikant PVM ir mokesčių institucijoms tikrinant, kaip taikomas PVM.“

(15) 260 ir 261 straipsniai išbraukiami.

(16) 271 straipsnio įžanginė frazė pakeičiama taip:

„Remdamosi 269 straipsnyje nurodytu leidimu, valstybės narės, kurios nustato ilgesnį nei trys mėnesiai mokestinį laikotarpį, už kurį apmokestinamieji asmenys privalo pateikti 250 straipsnyje numatytą standartinę PVM deklaraciją, gali leisti tokiems asmenims pateikti to paties laikotarpio sumuojančias ataskaitas, kai tie apmokestinamieji asmenys atitinka šias tris sąlygas:“

(17) 272 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies antra pastraipa išbraukiama.

b) Įterpiama ši 1a dalis:

„1a. Valstybės narės negali šių apmokestinamųjų asmenų atleisti nuo šių prievolių:

a) 1 pastraipos b punkte nurodytų apmokestinamųjų asmenų nuo 3 skyriaus 3–6 skirsniuose ir 4 skyriaus 3 skirsnyje su sąskaitų faktūrų išrašymu susijusių prievolių,

b) 1 pastraipos b ir c punktuose nurodytų apmokestinamųjų asmenų nuo 5 skyriaus 1 skirsnyje su standartinėmis PVM deklaracijomis susijusių prievolių“.

(18) 273 straipsnio antra pastraipa pakeičiama taip:

„Pirmoje pastraipoje nustatyta galimybė negali būti naudojama nustatant papildomas su sąskaitų faktūrų išrašymu ir standartinėmis PVM deklaracijomis susijusias prievoles be tų, kurios nustatytos 3 skyriuje ir 5 skyriaus 1 skirsnyje“.

(19) 318 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Siekdamos supaprastinti mokesčio rinkimo procedūrą ir pasikonsultavusios su PVM komitetu, valstybės narės gali numatyti, kad tam tikriems sandoriams arba tam tikrų kategorijų apmokestinamiesiems prekybininkams tenkanti prekių tiekimo, kuriam taikoma maržos apmokestinimo schema, apmokestinamoji vertė turi būti nustatoma kiekvienam mokestiniam laikotarpiui, per kurį apmokestinamasis prekybininkas privalo pateikti 250 straipsnyje numatytą standartinę PVM deklaraciją.“

2 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos, ne vėliau kaip iki 2016 m. gruodžio 31 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

*Tarybos vardu
Pirmininkas*